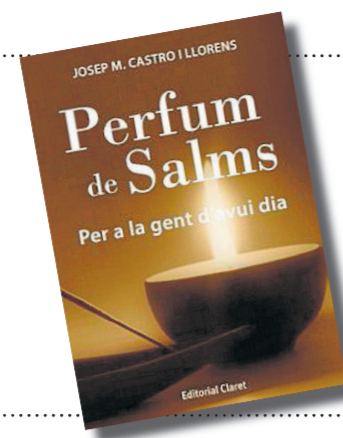

ESTILS

Estrella encantada
damunt de la nit:
no et vull per guiatge,
sinó per neguit.
Marià Manent

Perfum de salms per a la gent d'avui

Josep M. Castro i Llorens fa dels Salms els únics protagonistes que parlen amb veu sincera al lector. Degudament seleccionats, el llibre (publicat per Claret) vol afavorir la seva rebuda per copsar-ne el perfum de sinceritat, d'alabança, de súplica, d'acció de gràcies... amb el qual la nostra vivència espiritual pren un caire més íntim.

Apologia de la lentitud

El proper dimecres dia 20 d'abril, a les 19.30 h, se celebrarà un nou Diàleg de Pedralbes amb el títol "Apologia de la lentitud". Hi intervindran Carl Honoré, periodista i escriptor, i Francesc Torralba, doctor en filosofia i teologia. L'acte serà al Monestir de Santa Maria de Pedralbes (Barcelona).

Opinió

GETTY

Estimar les ferides

SÒNIA CASTAÑO
HISTORIADORA DE L'ART I DE LES RELIGIONS

La majoria de les persones ens trobem marcades per esdeveniments dolorosos i difícils que ens han deixat ferides profundes que no acaben de cicatritzar. Així transcorre molt de temps, fins que un dia descobrim que si les acceptem, si les incorporem en el nostre cos d'esdeveniments i els donem un espai dins nostre, es tanquen deixant una marca constituent de la nostra persona.

És necessari aprendre a saber viure qualsevol trànsit dolorós: una pèrdua, una mort, una malaltia, un abandonament, etc. La vida sembla posar-nos a prova fent tron-

Aprendre
Si som capaços de comprendre i estimar les nostres ferides, estarem més a prop de completar una vida plena

que deixen ens permet la visió de la nostra interioritat més íntima i es presenta com a llindar entre dos espais, la reconciliació dels quals dependrà només de nosaltres.

Així, la vida palpita amb la seva pròpia dinàmica, de vegades amb una força misteriosa i arrasadora, que ens porta a descobrir que els esdeveniments més significatius i essencials no depenen només de la nostra voluntat. Aquesta experiència sembla fer-nos petits, però és ben al contrari, doncs ens regala una de les grans virtuts: la humilitat. Sovint, és a través d'aquelles coses que la vida ens dona i que nosaltres no volíem, que ens expandim i podem brillar amb llum pròpia.

Si som capaços de comprendre i estimar les nostres ferides, estarem més a prop de poder completar amb èxit el procés cap a una vida plena. —

Cal abraçar la modernitat de forma prou intensa?

Arraconar el passat no és cap antídoto contra el fanatisme. Sovint n'és la guspira

DÍDAC P. LAGARRIGA
BARCELONA

Esdeveniments ens sacsegen, malgrat els oasis que habitem -siguin reals o imaginaris-. La noció de modernitat, per exemple, funciona com un d'aquests oasis imaginaris, miratge de molts en un desert minat. L'oasi -l'oasi real- implica protecció i pau perquè hi brolla, literalment, vida. Aigua, ombra i fruits en un entorn erm... Diuen que els beduïns anomenaven al cubell amb el qual treien aigua del pou i també al gran arbre que dona ombra amb la mateixa paraula que utilitzaven per dir "pau", traçant aquelles equivalències característiques de la llengua àrab on termes aparentment inconnexes comparteixen la mateixa arrel, en aquest cas salam. El terme "islam" també té la mateixa arrel (s-l-m) de salam, fet que esdevé l'evidència més concisa de l'essència musulmana (lingüística-ment, musulmà -muslim- ens remet a aquella persona que practica la pau). Més enllà del que es pugui pregonar tenim, doncs, nocions bàsiques, palpables: l'arbre que ens protegeix del sol i el cubell que ens proporciona aigua al bell mig d'un paisatge canicular i sec són maneres de trobar la pau interior i nodrir la vida. En aquest imaginari, l'islam va aparèixer com una continuació d'aquests mecanismes que donen la pau i protegeixen la vida, i des d'aquest lèxic coherent se'l va anomenar així. No calia inventar un nou terme perquè, en aquell temps, "allò" (l'islam) no era cap novetat, sinó una manera de viure que emfatitzava els valors de la convivència, l'equitat, la protecció social i el benestar espiritual, és a dir, la pau. Necessari com el cubell davant d'un pou d'aigua o l'ombra de l'arbre verd en plena pujada de les temperatures. I, a l'igual que el cubell o l'arbre, amb el perill de ser emprat amb objectius poc lloables, foscos.

Aquest vincle de paraules i conceptes al voltant del mot "salam" l'explica l'erudit i líder carismàtic paquistanès Muhammad Tahir ul-Qadri en una fatua radicalment contrària a qualsevol acte de terrorisme o d'atac suïcida (encara que es justifiqui per una causa defensiva, com a Palestina). Ul-Qadri és el fundador del popular moviment Minhaj ul-Quran, amb centenars de milers de seguidors i amb delegacions a molts països, entre ells a casa nostra, on l'entitat Camí de la Pau fa anys que treballa intensament per la convivència, la tolerància i els drets socials. Aquesta fatua del seu líder, rigorosament documentada, condemnant qualsevol assassinat de civils en nom de l'islam va costar al seu autor les amenaces de mort de la minoria fanàtica. L'edicta jurídic, de més de 500 pàgines, s'ha traduït a l'anglès i en uns mesos apareixerà en castellà com una eina més -com els cubells i els arbres- per protegir la vida i ampliar els oasis en terrenys especialment necessitats. La fatua antiterrorista de Tahir ul-Qadri és un exemple més dels que s'impliquen sincerament en les tasques per apagar l'incendi o, si més no, perquè no es propagui encara més.

Una modernitat no moderna

Dels analistes que es miren l'incendi des de lluny, des de l'oasi arcerat de les opinions, molts són els que asseguren que cal abraçar la modernitat de forma prou intensa perquè disminueixi la flama i, conseqüentment, acabi apagant-se. La "modernitat" l'anuncien en neons al seu oasi, en coneixen i tracen els seus límits i, per tant, són dignes de dir qui en queda fora. No ser del tot modern, per aquests analistes, implica ser "massa" musulmà. I aquest "massa", abstracte, només el sostenen quan volen ser políticament correctes; d'altres, directament, etzibaràn que l'islam és primitiu i punt. Aquest oasi on brillen, també de nit, els neons -o els leds, o les pantalles de plasma-, que anuncien la modernitat,

és un espai blindat, que es creu digne d'un elogi, i també d'anhel, que cal protegir i mimar. Un oasi contaminat com mai, erigit amb la sang i els béns dels exclosos, però exaltat pels qui hi viuen, que el situen per sobre de qualsevol altra oasi.

La modernitat, però, amb totes les seves complexitats, fa temps que ha marxat d'aquell imaginari idíl·lic i clos; aquella "modernitat" ja no és moderna. No abraçar la modernitat de forma prou intensa és una fórmula que s'utilitza per designar a aquelles famílies musulmanes europees els fills dels quals cauen en les xarxes terroristes. Però aquesta fórmula oblidada que són precisament aquestes xarxes terroristes internacionals el producte inequívoc de la modernitat. Una modernitat que, per ella mateixa, no té moral ni modus operandi establert o fixat, sinó que és pur moviment, depredadora, freda, insaciable.

La complexitat i el vertigen

Escriu Santiago Alba Rico al seu llibre titulat, gràficament, *Islamofòbia* (Icària): "La majoria de les accions sagnants de l'Estat Islàmic es justifiquen menys per raons religioses o ideològiques que publicitàries: la 'barbàrie', moltes vegades purament escenogràfica, busca sobretot audiència". La velocitat irreflexiva és una de les característiques d'aquesta modernitat que ens fa reaccionar per impulsos primaris, ràpids, fonamentant-se en els grans efectes propagandístics. "El conegut arabista Oliver Roy -escriu Alba Rico- insisteix que l'èxit del gihadisme té a veure amb el fet de que és l'única causa amb el mercat", on segons estudis el 55% dels joves britànics no musulmans declaren sentir-se atrets per l'Estat Islàmic".

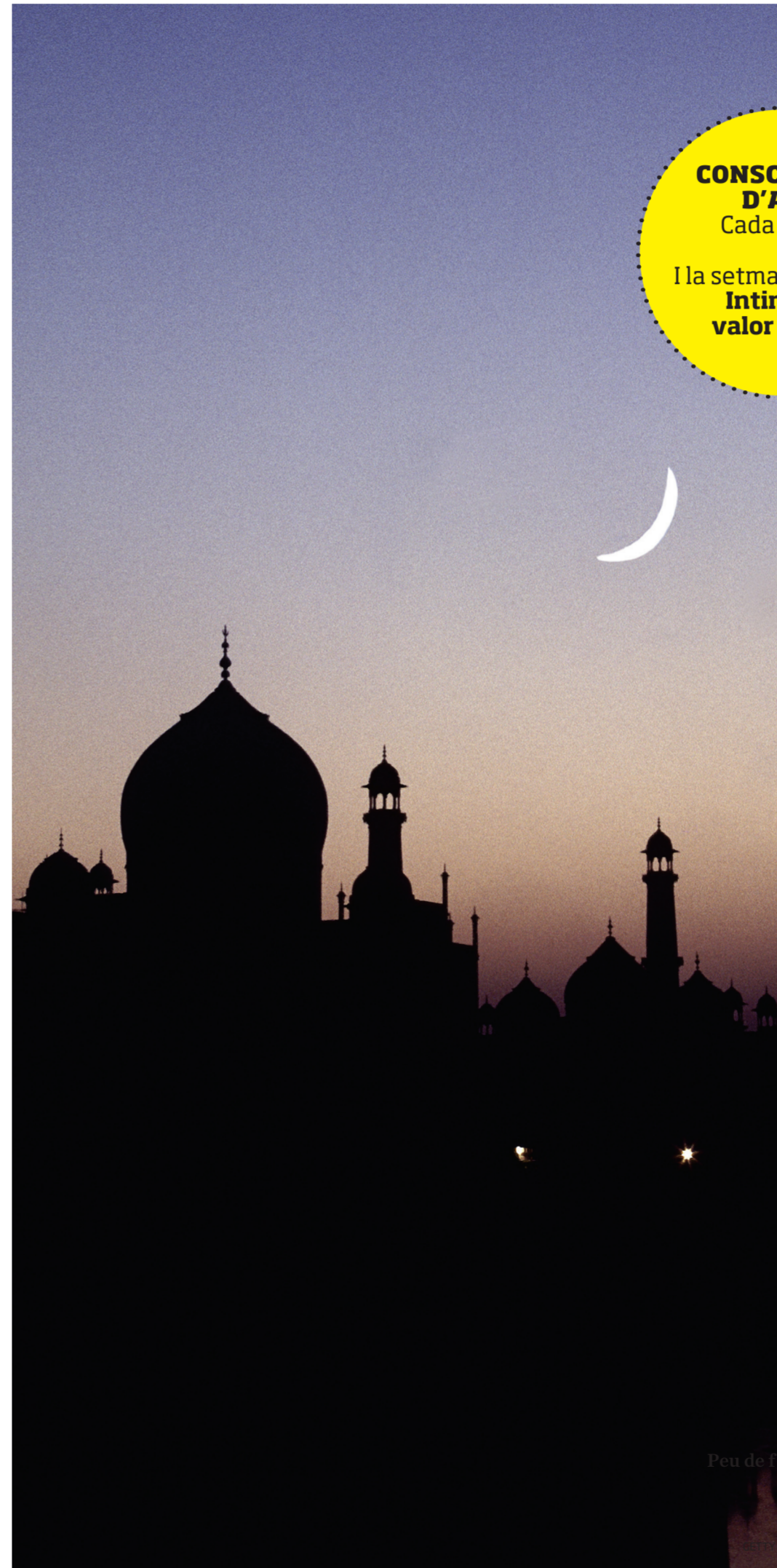
La complexitat d'aquest territori és gran i els oasis, sovint, miratges. Continuar creient en una modernitat i, per tant, en uns pobles endarrerits, implica llegir els esdeveniments, la vida, com un temps lineal i progressiu on el lector (aquest "nosaltres" tèrbol) va lògicament al capdavant, seguit per la resta operant o impotent. Continua Alba Rico: "La islamofòbia és l'equivalent en el mirall de l'islamisme gihadista: els seus discursos essencialistes funcionen de la mateixa manera, s'alimenten reciprocament i condueixen als mateixos crims. Si volem vencer el segon, hem de lluitar també contra el primer".

Sovint les categories, com els miratges en el desert, queden en no-res, mer fum. Sembla que ara pertoca, en un esforç a contracorrent, arrecerarnos sota una ombra, cubell a mà, atents als incendis; també als de la ment. —

CONSCIÈNCIA D'ARA

Cada dijous

I la setmana que ve:
**Intimitat:
valor sagrat**

6 PLANS PER AL CAP DE SETMANA

Fira de la Terra

Arriba una nova edició de la Fira per la Terra que omple una part del Parc de la Ciutadella i del Passeig Lluís Companys, de Barcelona. La cita està dedicada a l'agricultura local, de proximitat, respectuosa amb la terra i les persones i hi participen artesans, associacions i ONG's que reclamen més respecte pel medi.

Festa del pèsol

Llavanera acull aquest cap de setmana la 17a festa del pèsol. Al llarg dels dos dies hi haurà un gran mercat a l'aire lliure, tastets de pèsols i de vins, una pesolada popular diumenge i el concurs de cuina LlavaneresmasterXef. A més, durant tot el cap de setmana hi haurà activitats infantils.

BioBlitz BCN

L'Institut Botànic de Barcelona acull la 7a edició d'aquestes jornades d'observació i recerca naturalista de flora i fauna. Els assistents podran realitzar observacions guiades per experts i participar en un seguit d'activitats formatives com tallers, visites guiades i activitats fotogràfiques.

Marxa del pelegrí

La ciutat de Manresa torna a acollir, per segon any, la Marxa del Pelegrí. Es tracta d'una caminada entre Montserrat i Manresa per l'últim tram del Camí Ignasià. La II Marxa del Pelegrí és una caminada popular, de caire no competitiu, amb 24 km de recorregut, amb un desnivell total de 600 metres.

Fira dels indians a Tossa

Aquest cap de setmana Tossa recorda el seu passat indià. Per això dissabte i diumenge hi ha la visita guiada "Tossa indiana", a les 10 h, per descobrir personatges il·lustres que van fer les Amèriques i conèixer edificis emblemàtics. A més, se celebraran les jornades gastronòmiques Indians a Taula.

Oxfam Trailwalker

Arriba a Girona la sisena edició del Trailwalker, un gran desafiament per equips que busca combatre la pobresa i la injustícia social. La prova ha superat l'objectiu dels 400 equips inscrits i espera recaptar, en total, més d'1.000.000 d'euros en donatius que aniran per a la ONG Oxfam Intermón.